

Video link: <https://youtu.be/XBCiag1UN8s>

2. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

3. Zsoltár

Az Úr feltámadt! Az Úr valóban feltámadt!

Dicsérjük az Urat! Halleluja!

A kő, amelyet az építők megvetettek – szegletkövé lett.

Az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben!

Ez a nap az, amelyet az Úr szerzett:

vigadozzunk és örülünk ezen.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek
miképpen volt kezdetben, most és mindenkor
és mindörökkön-örökké. Ámen.

Az Úr feltámadt! Az Úr valóban feltámadt!

Dicsérjük az Urat! Halleluja!

4. Imádság

Imádkozzunk.

Mindenható, örök Isten! Egyszülött Fiaid feltámasztásával legyőzted a halált, és utat nyitottál nekünk az örökkévalóságba. Add nekünk Szentlelkedet, hogy feltámadjunk a lelki halálból, és elnyerjük az örök életet az Úr Jézus Krisztus által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik örökkön-örökké. Ámen.

5. Igeolvasás, áhítat

Kedves Testvéreim! Hallgassuk meg egyházunk által az igehirdetés alapjául kijelölt mai igét, ahogyan megírva találjuk a János szerinti evangélium 20. részében az 1. versőtől a 10. versig a következőképpen: A hét első napján, korán reggel, amikor még sötét volt, a magdalai Mária odament a sírhoz, és látta, hogy a kő el van véve a sírbolt elől. Elfutott tehát, elment Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és így szólt hozzájuk: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hova tették. Elindult tehát Péter és a másik tanítvány, és elmentek a sírhoz. Együtt futott a kettő, de a másik tanítvány előrefutott, gyorsabban, mint Péter, és elsőnek ért a sírhoz. Behajolt, és látta, hogy ott fekszenek a lepedők, de nem ment be. Nyomában megérkezett Simon Péter is, bement a sírba, és látta, hogy a leplek ott fekszenek, és hogy az a kendő, amely a fején volt, nem a lepleknél fekszik, hanem külön összegöngyölítve, egy másik helyen. Akkor bement a másik tanítvány is, aki elsőnek ért a sírhoz, és látott, és hitt. Még nem értették ugyanis az Írást, hogy fel kell támadnia a halottak közül. A tanítványok ezután hazamentek.

Kedves Testvéreim! "Nem tudom a számmal elmondani, amit a lelkemben érzek. Szívem örömét nem tudja tolmácsolni a nyelvem." – Szent Ágoston mondta ezeket a mondatokat egy ezerhatszáz évvel ezelőtti húsvétkor. Ma a világ nagyon vegyes érzésekkel fogadja ezt a húsvéti napot. Egyrészt: a vírus-húsvétok után milyen jó lenne már sonkahúsvétot és a nyuszi-húsvétot tartani! Másrészt: sok évtized után Európában megint háború van. Emberekből célpontok lettek, városokból por és hamu. Tényleg a sonka és a nyuszi lenne a háború ellenszere? Ez nyugtat meg minket? Ez a mi életünk értelme? Miközben győz a bűnön és a halálon Krisztus, az Isten Báránya, mi befalatozzuk a villánkra tűzött bárányt?

Látja-e vajon a világ a lényegét az életben? Vagy inkább azt látja, amit a Magdalai Mária – aki a sírbolton kívül állt, és sírt. *"Elvitték azt, aki nekem fontos volt. Én vagyok itt egyedül, és az én nagy bánatom. Ki sem látok belőle. Nem akarok kilátni belőle."* – Vagy esetleg azt látja a világ, amit Péter látott. Precíz tényeket. *"A lepel itt van, a kendő meg ott. Itt sírrablás nem történt."* – Néhány kilométerre innen égnék a kazlak és a házak. Itt falatozzuk a báránnyt a villánk végén, és közben nézzük az emberhalált, mint egy videó játékot. *"Nocsak! Amazt is levadászták. Mekkora lövés, barátom! Telitalálat."* – mellé egy újabb harapás a bárányból. *"Újabb győzelem az X. oldalon. Fogadjunk, pajtás, a holnapi csata kimenetelére!"* Látjuk-e a szívünkkel mindezt?

Kedves Testvéreim! Döbbenjünk rá arra, hogy kősziklányi bűnökkel a lelkünkben, egymást ölve is megkaptuk a kegyelmet. Jézus Krisztus feltámadása nem Jézus élettörténetének egy része. Új világ, új minőség kezdődött el ezzel. Nem akkor és nem csak másoknak, hanem itt, most és nekünk. A keresztfán kimondott "Elvégeztetett!"-el és a feltámadással kaptuk meg az esélyt arra, hogy a bűneinktől megtisztulva tényleg láthassunk. Úgy láthassunk, benső látással, a szív látásával, ahogyan a szeretett tanítvány látott, aki látott – és hitt.

Mit lehet vajon látni azon, hogy Krisztus nincsen ott, ahol lennie kellene? Mit lehet látni vajon Krisztus hült helyén? Vannak írásmagyarázók, akik az összegöngyöltett fejkendőt vélik a látás lényegének, azt magyarázva, hogy nyilvánvaló volt a csoda, hiszen ember feje úgy nem kerülhet ki egy a balzsam által egyberagasztott göngyölegből, hogy a göngyöleg ép marad. Kedves Testvéreim! Mi nem egy göngyölegben hiszünk. Mi a minket megváltó, a győzedelmes, a feltámadt Jézus Krisztusban hiszünk, aki él, és itt van most is velünk! Kedves Testvéreim! Esélyt kaptunk arra, hogy ne nélkülünk, ne körülöttünk, hanem bennünk szülessen meg a húsvét! Esélyt kaptunk az örök életre! Tényleg be akarjuk cserélni Isten Bárányát a báránfalatkára a villánk tetején?

Hadd mondjam el egy személyes élményemet. Két és fél éve elmehettem egy szentföldi zarándokútra. Amikor Szent Sír előtt álltunk, különösen nagy volt a sor. Négy óra várakozás után a sírt őrző szerzetesek éppen akkor gyorsítottak a menetben, amikor én és a társaim odaértünk. Addig – 8-10 másodperc jutott egy "turnusra" a sírboltban. Velünk kezdve – már csak öt. A Szent Sír nem olyan hosszú. Akkora, amekkora egy ember kiterítve. Hárman férnek oda térdeplő imádságra a sír mellé. A mi csoportunktól kezdve az őrzők – hogy ezzel is gyorsítsák a kígyózó sort – három helyett már négy embert tuszkoltak be egyszerre. Már ott térdeltem Urunk sírja mellett, amikor a katolikus csoportunk egyetlen másik evangélikus testvérét váratlan negyediknek belökték mellém. Próbáltam odébb tuszkolni a másik kettőt, hogy neki is jusson hely. Közben eszeveszetten cikáztak a fejemben a gondolatok. *"Drága jó Uram! Hát itt vagyok életemben először és valószínűleg egyben utoljára a Te Sírodnál, és összesen két másodpercem maradt arra, hogy megköszönjem Neked az egész életemet? Hát hogy fog ez menni?..."* És ebben a pillanatban megtörtént a csoda. Meghasadt a templom teteje a sír felett. Meghasadt a Szent Sír bazilika teteje a templom felett. Meghasadt az ég, és én ott voltam valami olyan mértékű elementáris ujjongás és öröm közepén, amelynek hatalmát, erejét és intenzitását csak az ősrobbanáshoz tudom hasonlítani. A feltámadás öröme valóban olyan, mint amiről Szent Ágoston beszélt: kimondhatatlan. Olyan, mint amit Péter apostol leírt, aki megtapasztalta pünkösdkor, hogy milyen az, amikor "öt szeretitek, pedig nem láttátok, őbenne hisztek, bár most sem látjátok, és kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek, mert elértétek hitetek célját, lelketek üdvösségét." Ez volt az, amit "látott" a szeretett tanítvány. Nem a keserűségébe zárva, nem a szemeivel, nem az eszével, hanem a szívével.

Kedves Testvéreim! Cserhádi Sándor írta, hogy vannak meddő évfordulóink. Házassági évforduló, amelyen nem temetjük el a vizzályt. Születésnap, amelyen nem születünk újjá. Isten őrizzen meg minket, hogy ilyen legyen nekünk a húsvét. A feltámadás ünnepe – feltámadás nélkül. Aranyszájú Szent János írta: "Első feltámadásunk a bűnből történik, a keresztségben ugyanis együtt halunk meg Krisztussal, és vele együtt fel is támadunk. Ez a feltámadás egyúttal szabadulás a büntől; a másik feltámadás a test feltámadása. Megadta a nagyobbat, várhatjuk a kisebbet is!"

Ugye érezzük már, hogy milyen szánalmas folytatni a régit, amikor itt van előttünk az Új Élet, amely örök? Kaphatunk-e nagyobb ajándékot bárkitől? Jézus él, és én is vele! Vele mindig. Jézussal akkor is, ha veszély fenyeget, Jézussal akkor is, ha szenvedés gyötör. Vele mindig. Jézus ad bizodalmat, Jézus ad bizonyosságot, Jézus ad biztonságot. A megtisztult tekinteted Őt látja. Mert ott a helyed és ott a helyem a szeretett tanítvány mellett, aki látott – és hitt! Vele mindvégig. Ámen.

6. Imádság, Miatyánk

Imádkozzunk.

Hatalmas Istenünk!

Magasztalunk Téged, hogy egyszülött Fiad feltámasztásával legyőzted a halált, és az örök élet részeseivé tettél minket.

Megváltó Krisztusunk!

Add meg nekünk, hogy lássunk Téged úgy, ahogyan a szeretett tanítvány látott – a szívünkkel.

Hiszünk! Légy segítségünkre a mi hitetlenségünkben!

Mutasd meg nekünk a Te biztonságodat, a Veled való élet kimondhatatlan, dicsőült örömét.

Adj nekünk hitvalló szavakat, hogy bizonyosságot telessünk Rólad.

Adj nekünk engedelmes szívet, hogy Téged kövessünk – egész életünkben.

Kérünk Mennyei Atyánk, hallgass meg minket, ahogyan még együtt, a Fiadtól tanult imádsággal Hozzád fordulunk:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy szenteltessék meg a Te neved

jöjjön el a Te országod

legyen meg a Te akaratod,

Amint a mennyben, úgy a földön is.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.

És bocsásd meg vétkeinket,

miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.

És ne vígy minket kísértésbe.

De szabadíts meg a gonosztól.

Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

7. Áldás

Kedves Testvéreim! Kérlek, hogy végezetül fogadjátok az áldást.

Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!

Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad!

Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon tenéked békességet! Ámen.